

Емоційне благополуччя дитини в сім'ї

Емоційне благополуччя – базове почуття емоційного комфорту, що забезпечує довіру й активне ставлення до світу. Забезпечується воно проявом турботи дорослого й демонстрацією дитині свого позитивно-емоційного ставлення до неї.

В родині задовольняються провідні потреби дитини-дошкільника:

- у любові та прийнятті;
- у розумінні й повазі;
- у довірі до навколишнього світу;
- у нових враженнях;
- у самостійності;
- чітко дотримуватися несуперечливих правил;
- у ритмічній організації життя

Способи задоволення емоційних потреб дитини:

- контакт очей;
- тілесний контакт;
- пильна увага;

- дисципліна, режим;
- приклад дорослих;
- забезпечення самостійності.

Емоційне благополуччя дитини виражаються в таких її рисах:

- уміння співпереживати й відчувати стан іншої людини;
- довіра до світу;
- наявність позитивних емоцій і почуття гумору;
- здатність і потреба в тілесному контакті;
- почуття подиву;
- здатність проявляти гуманні почуття;
- варіативність поведінки;
- здатність до позитивного підкріплення себе і власних дій;
- упевненість у собі;
- уміння знаходити спільну мову з іншими людьми

Риси, що сигналізують про емоційне неблагополуччя дитини:

- схильність ображатися;
- вразливість;
- жадібність, егоїзм;
- страхи, тривожність;
- агресія, жорстокість;
- некерованість поведінки;
- замкнутість;
- байдужість, відсутність інтересу до будь-чого.

Які ж причини порушують емоційне благополуччя дитини?

Дитина відчуває емоційне неблагополуччя, якщо:

- не одержує досить любові від своїх батьків, особливо від матері;
- відчуває неузгодженість між членами родини у вимогах до неї;
- відчуває велике, не відповідно її віку навантаження;
- у родині панує негармонійний стиль виховання;
- * не одержує достатньо інформації;
- * відчуває надмірну строгість батьків або дорослих, боїться зробити щось не так;
- * в сім'ї відсутнє якісне спілкування та спільна діяльність

Правила, які сприяють створенню атмосфери емоційного благополуччя дитини в родині:

- прийняття дитини з її позитивними і негативними якостями;
- створення в родині безпечної атмосфери, наповненої позитивними емоціями
- заохочення та стимуляція розвитку всіх здібностей дитини;
- зміна дорослими власних стратегій поведінки залежно від віку й поведінки дитини, включаючи форми заохочень і обмежень;
- включення та зацікавленість дитячим життям;
- підтримка успіхів дитини;

- вираження своїх почуттів: ділитися почуттями – значить довіряти;
- вирішення конфліктів конструктивними способами;
- використання в повсякденному спілкуванні привітних фраз;
- прояв любові у вигляді фізичних дотиків: обіймати дитину не менше 8 разів щодня.

І потрібно просто любити дитину!

